

238. Paa Vossevangen der vil jeg bo.

N. P. Hillebrandt.

Allegretto. 1. Paa

Vos-se-van-gen der vil jeg bo, der vok-ser Klø-ver o-ver Høj-e, der

gaar hver Ungkarl med blan-ke Sko og med en sølv-knappet Trøj-e. Der dan-se Pi-ger med

rit. Baand i Haar, de *a tempo* län-ge Flet-nin-ger til Jor-dennaar; ja *cresc.* tro du mig, jeg si-ger dig, der

er det fa-gert at le-ve.

2. For der staar Hassel og Birk og El,
og der staar Blaabær paa Lien,
og der staar Geden saa højt paa Fjæld,
og Elven løber forbi'en;
paa Marken vokser den grønne Løg,
i Skoven flyver den vilde Gøg,
ja tro du mig o. s. v.

3. Der staar en Seljepil i Dalen trang,
der bor en Huldre bag Stene.
Der faldet Tiden mig aldrig lang,
selv naar jeg sidder alene;
thi Engen dufter, og Droslen slaar,
og Huldren synger, mens Elven gaar;
ja tro du mig o. s. v.

C. Hauch.